

at det ærede Medlem havde ladet sig afficere saa stærkt af, at jeg overhovedet havde fremdraget hans Ytringer, men jeg tror, det kommer af — og her er den eneste Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg havde sagt, og hvad det ærede Medlem havde sagt — at jeg forleiden sagde, at det ærede Medlem havde draget Sagen frem her. Det har han ikke gjort. Sagen er bragt paa Dmtale af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), og saa har det ærede Medlem talt om den. Der har jeg begaaet en Uopagtighed, som jeg dog ikke tror er synderlig stor, thi jeg har jo udtryffeligt bemærket, at det ærede Medlem kun talte om Principet og ikke om Sagens Realitet. Jeg antager imidlertid, at det ærede Medlem kun nødtigt vilde have selv blot dette draget frem. Jeg kjender jo det ærede Medlem og veed, at hans Stilling er meget forsigtig. Det ærede Medlems Stilling lige overfor Ministeriet kan vistnok noget lignede hans Dueltheori. Det ærede Medlem har den Vane hvert Aar — jeg har hørt det tidt — at udtale sig med en temmelig skarp Kritik om, hvad der sker fra Regjeringens Side, men det fører i Almindelighed kun til en lille uftabelig Blodsudgydelse, der gjør Venkabet endnu varmere end før. Jeg tror derfor at kunne berolige det ærede Medlem med, at for sin Fremdragen af Sagen behøver han ikke at frygte, den vil neppe skade Venkabet. Jeg har kun sagt, at det ærede Medlem talte om Principet i Almindelighed, og jeg skal, hvis det kan tjene ham til Beroligelse, udtryffeligt sige, at om selve Sagen har han ikke talt; han har kun taget Ordet om nogle ulovlige Vedtagter, eller, om man vil, om en Vedtægt i Militærtjenesten, og har gjort det for at forvare, hvad der er stet, og gjort det paa en ganske vist mindre heldig Maade.

Th. Nielsen: Det er meget heldigt, at Rigsdagstidenden for Andendags Forhandlingen om Finansloven foreligger, thi jeg vil derved haaber jeg, blive i Stand til paa fyldestgjørende Maade at godtgjøre, hvad jeg virkelig har sagt, da det ærede Medlem for Kjøge (Hørup) ikke har været i Stand til at kunne opfatte det. Jeg maa formode, at det er af Mangel paa Evne hos ham, at han overhoved ikke er i Stand til at opfatte noget Positivt. Det ærede Thing vil erindre, at jeg første Gang, jeg havde Ordet, søgte at give en Skildring af vor finansielle Stilling og fremhævede, at den ingenlunde var lys. Efter at jeg havde gjort det, sagde jeg følgende — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 119 — „Villedet bliver endnu mørkere, naar man betragter Maaden, hvorpaa disse Penge indfyldes, men da det er Thing, der saa ofte ere omtalte, skal jeg ikke komme tilbage dertil. Jeg skal derimod dvæle Noget ved Maaden, hvorpaa Pengene forbruges, og da skal jeg ikke nægte, at det er for mig noget overmaade, jeg vil ikke sige Støbende

— det vilde ikke være noget passende Udtryk — men meget lidet Normalt, Noget, der ikke kunde være saa, at vi udgive til vort Forsvarsvesen efter det forelagte Forslag mellem 18—19 Mill. Kr.“ Altsaa jeg begyndte udtryffeligt med at erklære, at Maaden, hvorpaa Pengene komme ind, er forkastelig; men derom vilde jeg ikke udtale mig, da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde gjentaget disse Ting om Tolben o. s. v., hvormom vi saa ofte have hørt Tale og ikke have været uenige nogensinde. Det begyndte jeg udtryffeligt med at erklære. Hvor dan udlægger nu det ærede Medlem fra Kjøge, mine Udtalelser i saa Henseende? Han siger, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds er vel tilfreds med alle de indirekte Afgifter, naar han kun faar nogle Tusinde Kroner til sin fattige Menighed ude paa Heden. Det skulde altsaa være hele den Tale, jeg havde holdt (Ufbrydelse). Ja, det ærede Medlem har gjentaget det idag, skjøndt han var noget i Krøbe, da Rigsdagstidenden kom ham i Haanden. Noget saa Arimeligt har jeg jo imidlertid aldrig sagt. Jeg har kun sagt, at et Laan paa 1/2 Mill. Kr. eller saa vilde kunne hjælpe Smaafolk ude paa Landet; men det udlægger det ærede Medlem ganske rask saaledes, at jeg skulde have udtalt min Tilfredshed med de indirekte Afgifter. Det er jo noget helt Andet end det, jeg har sagt, og det ærede Medlem holder sig altsaa ogsaa her til det Negative, medens jeg bestandig har holdt mig til det Positive. Og nu det, han kalder min fattige Menighed paa Heden! Ja, jeg har nogen Tvivl om det ærede Medlem egentlig har noget klart Begreb om, hvad Menighed vil sige; men jeg har iøvrigt huerken paa dette eller noget andet Sted i den Forbindelse talt om nogen Menighed paa Heden. Hvorledes forholder det sig med, hvad jeg skal have udtalt om Heden? Jeg har sagt Følgende, — jeg haaber nok, at jeg maa oplæse disse Linier —: „Der skal gjøres noget ganske andet Socialt efter min Opfattelse. Det foreliggende Budget bærer meget lidet Spor af, at der gjøres Noget i den Retning; der er jo ganske vist en lille Post paa § 27; hvorefter der bevilges 20,000 Kr. som Laan til uformulende Hedeopdykere; men det er jo kun som en Draabe i Havet. Det forekommer mig at være nok saa passende, om vi, lige saa godt som at laane vore Penge ud snart over i Sverig, snart til Jernbaner, hvor det er tvivlsomt, om vi faae Meget tilbage, aarlig ublaante henved 1/2 Million Kr., ikke til Hedeopdykere alene, thi det vilde være at gribe for dybt i Pungen, men til Smaafolk i det Hele under Kommuniternes Garant, f. Ex. til Husmand.“ Og saa siger det ærede Medlem, at jeg kun har talt om „min fattige Menighed“ paa Heden. Er der noget mere Mageløst, noget mere Arigtigt, jeg skal ikke karakterisere det haardere, thi Forretningsordenen forbyder mig det; men Enhver kan jo sige sig selv, hvad det